

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12439** по описа за **2019** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по подадена касационна жалба от Агенция за хората с увреждания, чрез гл. юрисконсулт Б. Б., срещу Решение № от 19.08.2019г., постановено от Районен съд София по НАХД № 14110/2018 г., с което е отменено Наказателно постановление № 97/0023-4337/20.07.2018 г. на Изпълнителният директор на Агенция за хората с увреждания, с което на [фирма] за нарушаване разпоредбата на чл. 12 ал.2 т. 1 от Наредба за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г,ал.1 от ЗИХУ (отм.); , на основание чл. 54а от ЗИХУ (отм.); е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 10 000 лв. /десет хиляди лева/.

Релевиран в касационната жалба са доводи, сочещи на допуснати от въззивния съд нарушения на материалния закон. Касаторът твърди, че нарушението на задължението е извършено с бездействие, което е могло да бъде извършено по всяко време след 30.10.2017 г. в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Неправилно въззивният съд е приел, че са били нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл 57, т. 5 от ЗАНН. В АУАН и НП нарушението е описано пълно, точно и ясно. Моли да бъде отменено обжалваното

решение, както и да бъде потвърдено НП на изложените по-горе доводи.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] чрез депозиран писмен отговор на касационната жалба, оспорва същата и излага доводи по съществуването на спора. Твърди се че не са посочени касационни основания за отмяна на въззивното решение. Правилно въззивният съд е установил, че в АУАН и НП не е посочена по ясен и категоричен начин датата и мястото на извършване на нарушението. Не става ясно къде е извършено нарушението, през коя година и на коя дата.

В съдебно заседание, дружеството не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и моли за оставяне в сила на въззивното решение.

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване, поради което е допустима за разглеждане.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, в аспекта на наведените касационни основания, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред СРС е образувано по жалба на [фирма] против наказателно постановление № № 97/0023-4337/20.07.2018 г. на Изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, с което за нарушаване разпоредбата на чл. 12 ал.2 т.1 от Наредба за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал.1 от ЗИХУ (отм.); , на основание чл. 54а от ЗИХУ (отм.); му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 10 000 лв. /десет хиляди лева/.

За да се произнесе по спора районният съд е установил от фактическа страна, че на 09.02.2018 г., в [населено място] служители на Агенцията за хората с увреждания /АХУ/, след извършена проверка в информационния масив съставили КП, в който били описани всички дружества, регистрирани по реда, описан в ЗХУ, които по смисъла на Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35 г ал.1 от Закон за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ отм. / 157 лица- търговци на дребно не били депозирали анализ на цените на съответните продавани медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на дребно в сградата на АХУ в [населено място]. Дружеството – жалбоподател е сред лицата, за които бил констатиран този пропуск. След проверката бил оформен КП, и всички дружества, не представили процесния анализ били посочени и изпратени до регионалните представители в съответния регион. Сред тях било и дружеството [фирма] [населено място].

АУАН бил съставен на 28.03.2018г. от гл. инспектор В.. Административно – наказващият орган приел констатациите на актосъставителя, като ангажирал отговорността на жалбоподателя.

В хода на съдебното следствие като свидетел е разпитан актосъставителят, който пресъздал възприятията си за случая, които въззивният състав кредитирал като пълни и дадени обективно и безпристрастно.

Въззивният съд приел, че са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН при издаване на АУАН и НП.

Съдът обаче е установил, че не е посочено по ясен и категоричен начин датата на

извършване на нарушението, както и мястото на извършването му. Посочена е само дата до изтичането на която е следвало да се престира дължимо поведение от страна на дружеството, както и датата на установяване на нарушението.

Възприел е извод, че при издаване на АУАН и НП са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал.1 т. 5 от ЗАНН, органа не е описал пълно и точно нарушението. Не е посочено каква е основната дейност на дружеството, има ли фактури на търговци на едро и кои са те и било ли е длъжно да подава този анализ. Не става ясно дружеството осъществявало ли е дейност по предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения или медицински изделия за хора с увреждания. В обобщение, за да отмени наказателното постановление, въззивният съд е приел, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, с което е нарушено правото на защита на нарушителя, съдът е лишен от възможността да прецени в съответствие с материалния закон има ли извършено нарушение, правилно ли е квалифицирано същото и правилно ли е приложена санкционната норма.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

В конкретния случай в НП не е посочено за коя текуща година е следвало да бъде представен анализ на цените на съответните продавани медицински изделия, съобразно фактурите, издадени на търговците на дребно. В НП е посочено, че дружеството не е изпълнило задължението си за представяне ежегодно до 30 октомври на текущата година, който текст възпроизвежда текста на разпоредбата на чл. 12 ал.2 т.1 от Наредба за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал.1 от Закона за интеграция на хората с увреждания. От посочената дата в наказателното постановление не става ясно по категоричен начин за коя година е следвало да се представи анализа и на коя дата е извършено нарушението. В Акта за установяване на административно нарушение е посочен срока, до който е следвало да се представи анализа – 30.10.2017 г., но същият е следвало да бъде посочен и в наказателното постановление, а не по косвен и тълкувателен път да се прави извод до кога е следвало да стане това. Данните от АУАН не попълват липсващите мотиви в НП. Липсата на безспорно установен период на извършване на административното нарушение, се отразява на преценката досежно приложението на института на давността. Цитирането на текста от разпоредбата на чл. 12 ал.1т.1 от Наредбата не е достатъчно основание за установяване на нарушението, а следва да се посочи конкретно и годината на неизпълнение. Липсва и посочване на мястото на извършване на нарушението, като този съществен елемент от състава на нарушението не може да се извлече чрез тълкуване. Липсата на дата и мястото на извършване на изпълнителното деяние по смисъла на чл. 57, ал.1, т. 5 ЗАНН води до извод за

допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяна на НП само на това основание, както правилно е приел въззивният съд.

С оглед гореизложените съображения, касационният състав приема, че решението на въззивния съд не страда от твърдените в жалбата пороци, обосноваващи нарушения на материалния и процесуалния закон, както и не констатира такива при извършената служебна проверка съгл. чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН. Не са налице и наведените касационни основания, представляващи предпоставки за неговата отмяна, поради което като законосъобразно и обосновано решението следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК вр. чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, настоящият състав на Административен съд София град, 18 касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.08.2019г., постановено от Районен съд София, НО, 12 състав, по НАХД № 14110/2018 г.,
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.